

Izhaja vsak četrtak ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1.50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznanila sprejema upravnništvo, Gorica, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Ninski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Vino in pivo — kričeče razmerje.

Ekonomične in finančne razmere vseh vinorejskih občin naše dežele so obžalovanja vredne v pravem pomenu besede.

Neposredne in posredne naklade, katere nalagajo davkoplačevalcem vsako leto visoki erar, deželna uprava in občinske uprave, mejé že na skrajnosti one izmere, ki se ne more prenašati.

Vsled kmetijske krize, ki že dalje časa vlada v naši deželi, postalo je to stanje dokaj neznosnejše.

Med vzroki teh razmer je posebno jeden, na katerega moramo opozoriti naš visoki deželni zbor, kajti le od visokega deželnega zastopa se more pričakovati energična akcija, ki bi te razmere izboljšala.

Vinski pridelki t. j. glavni vir dohodkov vinorodnih občin in krajev, katere pridelke podpirata z jedne strani državna in deželna uprava s potovalnim učenjem v kmetijstvu in z razdeljevanjem kaljenih cepljenk po jako nizkih cenah itd., prepuščeni so z druge strani neizprosni in veliki konkurenci, katero jim dela pivo, to je pridelek izven našega ozemlja, pridelek, s katerim bogatijo ljudje izven naših krajev v veliko škodo delavnega ljudstva naše dežele.

Da je konkurenca — dokler obstoje sedanje razmere — nevzdržna za vinske pridelke, ve vsakdo, kajti, razun tega, da je pridelovanje piva veliko lažje od pridelovanja vina ter da ni podvrženo isto vsem onim nesrečam in nevarnostim, ki preteče do zadnjega trenutka ubogemu vinorejcu, vživa pivo gledé javnih davkov krivično prednost, ker je celotno obdano poprečno z okroglimi 7 K za vsak hektoliter, dočim presega skupno breme, ki teži na vinu, to izmero dvakrat in še večkrat.

Da je namen državne in deželne uprave varovati in pospeševati vinorejo v naših krajih, dokazujejo dragi ukrepi,

ki jih izvršuje toliko era, kolikor druga teh uprav.

Dejstvo pa je, da se ne samo ne bode dosegel označeni namen, dokler bode obstojala omenjena krivica gledé davkov, marveč da se bode dosegel ravno nasproten uspeh.

Nujno potrebno je zatorej, da se te nepravilnosti odpravijo, in sicer ne samo v interesu vinorejcev, marveč v splošnem interesu države, ki dobiva svoje dohodke iz raznih virov v naših krajih, in ima dosledno temu ukreniti vse kar mogoče, da se ti viri ohranijo in da se ne izgubijo. V svrhu, da se odpravi obstoječa krivica gledé davkov, katere vpliva zelo škodljivo na vinske pridelke naših krajev, je neobhodno potrebno, da se pivo obdači v enakem razmerju kakor vino.

Ako povdarjamo to potrebo, nimamo namena zahtevati, naj bi se pivo višje obdačilo v prid občin ali izključno v prid občin.

Nimamo nič proti temu, da se naloži višja naklada, ki je neobhodno potrebna, da se odstrani sedanje razmerje gledé davkov med pivom in vinom, deloma ali popolnoma v prid deželnega zaloga, le da se to, toli pogubonosno in v ekonomičnem oziru toli krivično razmerje odstrani.

Visoki deželni zbor naj bi v tem smislu ukrenil pri pristojnih činiteljih vse potrebno ter naj bi rešil najstarejše in nekdanj slaveče kmetijstvo v naši deželi. A ganila naj bi se v tem oziru tudi slavna županstva vinorodnih krajev ter vinarska društva v deželi. B. B.

Okrožnica vsem občinskim upravam dežele.

Dodatno k tukajšnji okrožnici z dne 31. maja 1905 št. 5246 se naznanja, da se pri deželnem odboru nadaljuje zaznamovanje za cepljenke na ameriških trtah Riparije Portalis in

seboj, ter ga potisnil proti hčerki. „Na, tu ga imaš“, dejal je krototaje se, „ako te sploh hoče.“

Janko je bil radosti ves iz sebe. „Oče ali res?“ vprašal je Štulca.

„No, seveda!“ odvrnil je ta dobrohotno, „rešil si mi premoženje in morda tudi življenje, nekoliko ti moram biti hvaležen.“

Janko je glasno zavriskal ter objel zardelo Nežiko.

„Alo, sedaj pa v hišo,“ dejal je Štulec dalje, „da trije mo na zdravje ženina in neveste.“

Nekaj tednov pozneje praznovali so veselo svatbo. Ko je presrečni Janko sedel ob strani svoje mlade ženke za mizo, dejala je ta:

„Ti Janko, sedaj mi pa povej, kaj si oni večer iskal na našem travniku?“

Janko je zopet postal rdeč, a slednjič se je vdal in povedal. Nežika mu je smehlajaje obljubila, da bode molčala, toda — te ženske! — še tisti dan so se svatje krototali na vse grlo ter zbadali in popraševali Jankota, zakaj ni rešil zaklete princezinje. Ta se je smejal ter dejal:

„Ali je mar nisem? Saj sem dobil mojo Nežiko, ki mi je ljubši kakor vse zaklete in nezaklete princezinje.“ —

Rupestris monticole, katere so pripravljene po sistemu kaljenja v deželni trtnici v Sv. Roku (Gorica) v dobi cepjenja 1905—1906.

Na Ripariji Portalis in Rupestris Monticoli so se cepile te-le vrste trt:

1. Cepiči na Ripariji Portalis: a) belo grozdje: Beli Chasselas, Frü von der Lahn, Rumena rebula, Zelena rebula, Malvazija, Italijanski rizling, Renški rizling, Sauvignon blanc, Verduc; b) črno grozdje: Barbera, Cabernet Sauvignon, Modra frankinja, Pinot, Refošk (kraški teran).

2. Cepiči na Rupestris Monticoli: a) belo grozdje: Beli Chasselas, Frü von der Lahn, Rumena rebula, Zelena rebula, Pinot, Italijanski rizling, Renški rizling, Sauvignon blanc, Verduc, Cividin; b) črno grozdje: Cabernet Sauvignon, Modra frankinja, Pinot, Piqué poule, Refošk (kraški teran).

3. Razun tega so na razpolago dvoletni cepiči na kolčeh in bilfah sledečih vrst: a) Na Ripariji Portalis: Beli Pinot, Frankinja, Cabernet Sauvignon, Domači refošk. b) na Rupestris Monticoli: Italijanski rizling, Rumena rebula, Črni Pinot, Frankinja, Cabernet Sauvignon, Domači refošk.

Vsakdo, ki se hoče zaznamovati za nakup cepljenk v deželni trtnici, ima predložiti pri deželnem odboru nalično vlogo, ki ima obsegati:

1. vrsto cepiča, in ali cepljenega na Ripariji Portalis ali na Rupestris Monticoli, kakor tudi množine vsake posamezne vrste cepljenk, ki jih želi kupiti.

2. ali nameruje vzeti cepljenke v jeseni ali spomladi.

Cena znaša 15 vinarjev za vsako cepilko, ali 15 kron za vsake 100 cepljenk.

Kdor želi prejeti cepljenke spomladi prihodnjega leta namesto jeseni tekočega leta, moral bode plačati razun više navedene cene tudi takso za hrambo, ki znaša 4% od celotne cene naročenega blaga.

Za cene, ki se določijo za cepljenke, bode moral priti vsak kupec po naročeno blago v deželno trtnico v času, ki se v to določi od deželnega odbora toli za oddajo v jeseni, kolik za oddajo v spomladi.

Vsako naročilo potrdi deželni odbor posamezno; naročniki bodo imeli plačati tudi kot zadavek (aro) 15% od svote dejanski sprejetega naročila, in sicer tekom 8 dni po prejemu potrdila, da se je dotični naročnik zabeležil.

Zadavek se plača deželni blagajni, katere izroči dotično pobotnico.

Opaža se, da so na razpolago v deželni trtnici, kakor više navedeno, razun enoletnih cepljenk tudi dvoletne cepljenke na kolčeh in bilfah; te cepljenke se bodo oddajale na posebno zahtevo po ceni, ki se od slučajja do slučajja določi s posameznimi naročniki.

Naznanja se tudi, da si sme vsakdo ogledati deželno trtnico o pondeljkih in četrkih od 8. ure zjutraj do poldne in od 2.—5. pop.

Morebitne stroške za odpošiljatev cepljenk plačajo naročniki. Naročnikom se zaračunajo tudi stroški za skladiščenje in sicer 1 krono za tisoč ali manj cepljenk.

Nalaga se občinskim zastopom, da razglase to okrožnico v svrhu, da si lahko vsakdo, ki se za to zanima, pridobi koristi, ki jih nudi vinorejcem brez

stremjenja za dobičkom ustanovljena deželna trtnica, v kateri se pripravljajo dobre cepljenke za obnovo vinogradov, kar je najboljšo sredstvo, da se omeji delovanje filoksere.

Zajedno se pošlje istemu primerno število te okrožnice, ki se ima razdeliti med interese.

Nalaga se občinskim upravam, da nabirajo morebitne prošnje za zabeležbo in jih potem predložijo deželnemu odboru.

Cepljenke se lahko naročajo s priloženimi tiskovinami.

Kdor bi želel v bodoče prejeti cepljenke onih vrst, ki niso zaznamovane v razkazu za leto 1905—1906, jih lahko naroči in se zaveže, da izroči tekom meseca marioja 1906 v kolibi, kjer se cepijo trte, potrebno število cepičev dotičnih vrst; zajedno se naročnik zaveže, da pride po cepljenke v jeseni 1906 ali spomladi 1907. — Deželni odbor v Gorici, dne 23. septembra 1905. Deželni glavar: Pajer.

Politični pregled.

Državni zbor je zopet odložen. Nekaj čudnega je bilo pri tem zasedanju to, da ni imela gosposka zbornica v cellem zasedanju niti jedne same seje. Saj je bil vendar k zasedanju sklican državni zbor in ne le posl. zbornica. In sklican je bil državni zbor zaradi tega, da izreče svoje mnenje o stališču, katero naj bi zavzela tostranska državna polovica nasproti dogodkom na Ogrskem, ki so v vsakem pogledu v jako tesni zvezi s koristmi naše državne polovice. Zakaj pa bi svojega mnenja o tako važnih zadevah ne izrekla tudi gosposka zbornica? No, ako bi tudi gosposka zbornica s takim počenjanjem in s takimi govori tratila čas, kakor se je to godilo v poslanski zbornici, potem je že bolje, da so ostali visoki gospodje doma. Torej poslanska zbornica morala bi v minulem zasedanju začrtati stališče, katero naj zavzema naša vlada nasproti Madjarom pri rešitvi ogrske krize. Stvarno o tem govoril pa je ministerski predsednik. Drugi govorniki pa so se tega predmeta le postransko dotikavali v svojih govorih, in tako prišlo je do tega, da tudi po zasedanju, ki je bilo v prvi vrsti namenjeno za to, da se ustanovi stališče, na katerem mora stati naša vlada nasproti Madjarom, o takem stališču nikdo ničesar ne ve. Naša poslanska zbornica mlatila je celih štirinajst dni prazno slamo, in mlatiči bili so za to prav dobro plačani.

Deželnozborsko zasedanje. — V torek 10. t. m. je bilo otvorjeno deželnozborsko zasedanje deželnih zborov in sicer gališkega, solnograškega in češkega.

Dopolnilne volitve na Dunaju. — V torek se je vršila v V. dunajskem okraju dopolnilna volitev v mestni svet, ki je postala potrebna vsled smrti podžupana Strobacha. Izvoljen je bil kandidat krščansko-socijalne stranke prof. Sturm, ki je dobil 5184 glasov. Kandidat socialnih demokratov Reuzman dobil je 3216 glasov. Pri deželnozborski dopolnilni volitvi, ki se je vsled smrti istega Strobacha vršila isti dan v IX. okraju, izvoljen je bil istotako krščanski sociallec prof. Wolny, ki je dobil 6006 glasov.

LISTEK.

Kako se je Mlinarjev Janko ženil

(Marica Potoška.)

(Konec.)

Ko je bila obravnava končana povabil je Štulec Janka, naj prisede k njemu na voz. Ta je seveda z veseljem ubogal.

Štulec je bil izvanredno židane volje, šalil se je z Jankom ter ga vedno z nova popraševal, kedaj in kje se misli ženiti. Vbogi Janko je bil v zadregi, seveda prilika je bila lepa, a vendar si ni upal prositi Štulca za Nežiko.

Ko sta se pripeljala do mlina, hotel je Janko skočiti z voza, toda Štulec ga je obdržal za rokav.

„Ne bo nič dečko! Sedaj pojdeš z menoj. Hej, mati!“ vpil je nad mlinarico, ki je ravno stopila na prag, „prisedite še vi, pojdemo snubit, za Janka je čas, da si poišče gospodinjjo. No, le hitro!“ kričal, je ko je videl, da se mlinarica obotavlja. Ta je morala konečno hote ali nehote ubogati.

Štulec je pognal in kmalu se je voz vstavil pred njegovo hišo. Na pragu je pa stala Nežika ter ga pričakovala.

Kakor dvajsetletni mladenič skočil je Štulec z voza ter potegnil Jankota za

dočim je dobil kandidat združenih nasprotnih strank le 2351 glasov.

Dopolnilna deželnozbornska volitev na Koroškem. — Na dopolnilni deželnozbornski volitvi, ki se je vršila v torek za volilni okraj kmetijskih občin Velikovec-Celovec je bil izvoljen poslanec nemški kandidat Friderik Seifritz.

Manifestacija za splošno volilno pravico v Pragi. — Češki socijalni demokratje so v torek pred otvoritvijo deželnega zbora priredili demonstracijo za splošno volilno pravico. V večih tovarnah so delavci sploh praznovali, tudi prodajalnice so bile večinoma zaprte. Mnogo delavcev je prišlo tudi z dežele, da so se udeležili manifestacije. Po 9. uri predpoludne so se ulice, ki vodijo k mestnemu parku, pričele polniti z gostimi množicami ljudi, tako, da so morali na raznih črtah ustaviti promet ulične železnice. Kmalo se je mestni trg napolnil občinstva, tako tudi trg sv. Vavla. Po 11. uri se je začel pomikati sprevod in povsem tiho so vrste delavcev korakale na Radetzkyjev trg, kjer so se ustavile. Deputacija se je podala k višjemu deželnemu maršalu, da protestira pri njem proti volilnemu redu kurij in nameravanemu volilnemu redu. Deputacija je bila tudi pri namestniku. Od obeh višega deželnega maršala in namestnika, je deputacija dobila obljubo, da se važnemu socijalnemu vprašanju obrne vsa pozornost in da se po možnosti ugodi željam delavcev. Enako z istim vspehom, kakor socijalni demokratje, so postopali tudi narodni socijalisti. Deputacija se je povrnila na Radetzkyjev trg, kjer je priobčila odgovor višega deželnega maršala in namestnika. Posl. Hybeš je imel tamkaj govor in je sporočil pozdrave moravskih sodrugov. Nato je bilo dano znamenje za odhod in množice so se razkropile. Ceni se, da se je manifestacije udeležilo okoli 50.000 oseb. Okoli 2. ure popoldne je bil po vseh ulicah mir in red. Največ prodajalnic je bilo popoldne odprtih. Splošni promet je bil zopet svoboden. Tudi izredne varstvene naredbe so bile odstranjene.

Dogodki na Ogerskem. — V torek je bil zopet ogerski državni zbor skupaj, ali le za par ur, kajti zborničnemu predsedniku Jasthu prinesel je, ko se je imela seja pričeti, podravnatelj ministrske kancelarije od ministrskega predsednika grofa Fejervarya pismo, kateremu je bil pridejan tudi kraljevi reskript, s katerim se državnozbornsko zasedanje zopet prelaga do 19. decembra t. l. Tudi posebna izdaja uradnega lista je priobčila kraljevi reskript, s katerim se odgodi državni zbor do 19. decembra in sicer z ozirom na to, da se ni posrečilo sestaviti vlade na podlagi, ki bi zagotovila rešitev sedanje krize. Dejstvo, da ni prišel ministrski predsednik grof Fejervary z drugimi ministri v zbornico in da ni osebno izročil kraljevega reskripta zborničnemu predsedniku, je poslance opozicijskih strank jako razburilo. Kričali so in vpili in konečno tudi protestirali proti odgodenju državnega zbora, a konečno so šli vendarle domov.

Dogodki na Ruskem. — O atentatu z bombami v Tiflisu je prejel pariški list „Le Journal“ to-le poročilo: Dne 8. t. m. ob 7. uri 20 minut zvečer so revolucionarji na raznih tečajih mesta istočasno tekom deset minut vrgli osem ali devet bomb. Strašne detonacije so napolnile mesto, ki se ga je polastila grozna panika. Dve bombi sta bili vrženi na hišo policijskega načelnika. Konsignirane čete so korakale po mestu in od vseh strani je bilo slišati streljanje s puškami. Najhuje je bilo ob Vjerskem mostu in na hotelu „Orient“, kjer biva general princ Louis Napoleon Bonaparte. Palačo podkralja so zasedle močne patrulje kavalarije. Ni možno naznačiti števila žrtev niti približno. Ena sama bomba, ki je bila vržena pri operi, je ubila 18 ljudi. Prvih šest bomb je eksplodiralo v času ene minute.

Minuli teden so bili v Moskvi hudi in krvavi izgredi. Tam so namreč najprej začeli štrajkati črkostavci in potem so se jim pridružili še peki in drugi rokodelci. Na ulicah so se zbirale množstvene gručice ljudstva, ki so hrupno demonstirale. Nastopilo je vojaštvo, ki je bilo primorano streljati v množico, a množica streljala je istotako v vojaštvo. Ubityh je bilo mnogo oseb, še več pa ranjenih. Demonstracij udeležile so se tudi ženske.

Dopisi.

S Trnovega pri Kobaridu. — (Gospod nunc na Trnovem nad Kobaridom je pisal v „cajtenga“. — (Konec.) „Več občanov“ piše v „Soči“ o posebnih časteh, katere so mi tisti dan izkazali nekteri in nektere. Odgovorim, da smo mi duhovniki zadnjih pet ali šest let še precej vajeni takih časti, in da sem jaz tisti dan prejel nekaj „časti“ take sorte od nekkih ljudi tukaj, otesanih s to debelo sekiro, se razume samo ob sebi; me nič posebno ne boli, kakor je bolelo nekda. Videl sem pa dobro, da z možmi se da še kaj govoriti, kedar pa nastopijo babe, je hudič „los“.

Da je „več občanov“ skrajno užaljenih, da se je predrznil njihov gospod nunc o kamunskih rečeh v kritičnem trenutku izraziti svoje mnenje, jim jako rad verujem. Morda bo trnoveška „gmajna“ še nekaj časa potrpočljivo čakala „partila“; pa saj ste imeli vi „mali“, se lahko reče, šest let komando v rokah, ste jo mogli pa „partiti“. Ker se pa nahaja med vami „takšen“ dušni pastir, vam rečem, skrbite, da vam pošljejo na mesto mene enega „takšnega“, kateri bo storil vselej vsem občanarjem vse prav.

„Več občanov“ naj se nikar ne boji, da bodo Trnovčani postali Riemancji, če se še dostikrat glasnejše kregajo med seboj, kakor se v resnici. Dokler je med njimi tak „razdražitelj“ kakor sem jaz, ne bo še nobene sile. Da pa nisem poseben „razdražitelj“ in da se ne postavljam ravno veliko na „kapric“, sklepajte, ljubi moji Trnovčani, iz tega, da Kramarjev Dreja dosedaj se ni dosti križal z menoj po svojih cantengah.

Da mi nič mar ni, ali pride kdo v cerkev k službi božji ali ne, tega pač ni nobeden izmed „več občanov“ slišal od mene, pač pa je kdo lahko slišal me reči, da ne morem nobenega za lase vleči v cerkev, in nekda sem opozoril nektere, ki se vstavljajo v turnu, in so tam med službo božjo pogostoma preveč glasni, naj gredo iz cerkve na cesto, če imajo že tako nujne reči razpravljati.

„Več občanov“ silno želi, da bi jo jaz čim prej popihal dol po klančih. Jaz piham po kobaridskih in trnovskih klančih skoraj vsak teden gor in dol, da pa popiham s Trnovega preč za stalno, hočem „več občanov“ podučiti, kaj imajo v ta namen storiti; saj pravijo, gospod nunc je zato, da nas podučí. Tistih „več občanov“ mora vse moje trnovske grehe zbrati skupaj, če ne zadotujejo, še kakšne posebno debele si izmisliti, in celo to zbirko naravnost in najbolje osebno predložiti visokočastitemu knezonadškofjskemu ordinarijatu v Gorici; pa ne gosp. Andreju Gabrščeku za njegovo „Sočo“ in njegov „Primorec“. Jaz se namreč jako bojim, da ta dva lista imata premalo kredita na merodajnem mestu za moje „avanciranje“. Kedar prevzvišeni knez in nadškof določijo dekret, da sem prestavljen, potlej „zapokam“ svojo hišno ropatijo, „pobasam“ vse „tavžente“ katere sem na Trnovem nabral, vam po rečem na altariju sv. Trojice v naši cerkvi „adijo“ in popiham po klančih za stalno od Trnovega preč; če bo pa nova cesta do takrat dogotovljena, se še klancev izognem. Dokler pa bodo samo tukaj govorili, da moram „avancirati“ in bodo prihajali dekreti za moj „avancement“ v „Soči“ in „Primorcu“, do tedaj, ljubi moji Trnovčani, ne bo še nič.

„Več občanom“ tudi ni prav, da sem prijatelj in odjemalec dobro zaanemu gostilničarju. Kaj hočete, ljudje moji, če ne morem biti vedno v svoji domači hiši, ali vedno hoditi okoli! Vsak človek ima pač kakega prijatelja, in jaz dobro vem, da na Trnovem znajo sklepati celo „hinavsko prijateljstvo“. Kaj hočete potem takem vašemu gospodu nuncu zameriti, če ima med vami kakega „bližjega“ bližnjega!

„Več občanov“ je radovednih, ali se bo ta človek še zanaprej mešal v to, kar njega nič ne briga. Ali duhovnika res nič ne briga, kako može se v stvarštvu in kak župan je v vasi? Jaz mislim, da ga v sedanjih „klerikalnih“ in „naprednjaških“ časih mora nekaj brigati, ker ima vendar še starašinstvom in županstvom pogostoma opravka. In potem povem naravnost, da vsrečem radovednosti „več občanov“, da „ta človek“ se bo še za naprej mešal v to, če bo še živ in tukaj, in če bo potreba.

„Več občanov“ mi pravi, da se me ne boji, in da se me nikdar ne bodo bali. Kaj se me je treba bati? Saj me rajni

prevzvišeni kardinal knez in nadškof J. Missia ni poslal na Trnovo za strašilo! Kakor ni treba se Vam bati mene, tako tudi ni treba, da bi se vas jaz bal; saj, da bi to pokazal, sem se oglasil pri vaših občinskih volitvah.

Ljubi moji Trnovčani, v tem dopisu sem vam skušal dopovedati, zakaj sem se udeležil vaših občinskih volitev: Da imam „reht“ zato, veste vsi; sprevideli boste, da sem imel to pot tudi „uržoh“. Kdor izmed vas hoče izvedeti še kake druge „uržoh“, mu svetujem, naj vpraša pri naslednjih hišnih številkah: 1, 16, 17, 20, 21, 22, 48 in 57 posebno pa naš imenitni „kvanten Verein“; in bo zadovoljen.

K sklepu vam moram povedati še nekaj. Veste, zakaj sem to pisal v „cajtenga“, kar sicer dosedaj ni moja navada? Glejte, nekoga so od Trnovega odpravili, ker ni znal „brat“, mene je zaskrbelo, da porečejo, da ne znam „pisat“, in da bom zaradi tega moral pisati po klančih. Vem dobro, da je nepotrebno in brezvspešno odgovarjati dopisom v „Soči“ in „Primorcu“, ker „reht“ ostane vselej končno tam. Zatorej, Trnovčani, ne pričakujte nadaljnjih dopisov od mene, vsaj za to „sezono“ ne. Bog daj zdravje in pravo pamet! Amen. Gospod nunc na Trnovem nad Kobaridom.

Iz Dornberga. — Nova železnica bo tu kmalu dokončana. Delavci že odhajajo. Bilo je pri nas mnogo Italijanov, največ iz laškega Tirola. Zvečer je človek lahko slišal pred vsako hišo par laških delavcev, ki so se precej glasno pogovarjali. Tu pa tam so tudi zapeli, posebno kadar jim je vince ugrelo mozgane. — Menda od teh so se naučili tudi naši fantje neke laške napeve; zdi se mi, da hočejo biti napredni; vidi se sicer, da kmalu „vzamejo v glavo“, častno pa ni, da se to poje. Bilo je med temi Lahi par mož — izjem katoliškega prepričanja, a le malo. Obnašali so se ti ljudje predrzno, prevzeto, kakor da smo mi njihovi gosti; posebno jim je rasel greben proti koncu. Šli so od tu 30. septembra, nekateri pa že prej. Spomin njihov bo ostal dolgo časa. Neplačani računi in druga „znamenja“ bodo skrbeli, da jih ne pozabijo naši ljudje tako kmalu. Da so pri delu imeli več plače kot domačini ali Hrvatje, se razumi samoobsebi. Tudi Hrvatov, Črnogorcev je bilo mnogo tu. Bili so bolj mirni, razgovarjali so se jako radi z domačini. Zbirali so se v gruča, in le eden je govoril, drugi so mirno poslušali; tudi došla pisma so kadaj čitali v taki seji. Črnogorci so se radi ponahali s svojim knezom in pripovedovali o življenju v Črnigori. Povdarjali so, da smo „b ača“, ruske izgube na Vstoku so jih jako žalostile. Vsak bi bil vzel pet Japoncev nase. Ako so domačini komu nadlegovali, je le pest stisnil: „A, da si u mojej kući!“ Od teh je ostalo še nekaj, pa bodo šli kmalu. Od teh „bratov“ naj bi se učili naši mladeniči varčnosti. Oni so precej denarja poslali domov, našim ni zadostoval v nedeljo priložek od tedna. — Mislili smo, da se bo pravično plačevalo, bolj kot pri vipavski; od začeta je bilo še dobro. Proti koncu pa delavci le tožijo. Temu da utržejo plačilo za celi dan, drugemu pa še po več. Posebno neradi pa da dajo podpore, ako kdo oslabi, da ne more več delati, ali če se kaj ponesreči. To je pač sramotno! — Občutno je udarila železnica kmeta. Vsi delavci so šli le na železnico, kmet pa je moral slano — tudi trikrat več kot prej — plačati, da je le dobil koga. Ako ne bo drugače, sedaj bo gorje našim kmetovalcem; vse morajo drago plačati, svoj pridelek pa prodajati v ceno.

Iz Podgore. — Dovolite, cenjeni gospod urednik, da se tudi jaz pridružim krogu Vaših dopisnikov. Sicer bi tega nikdar ne storil, ko bi me k temu ne napotila „Soča“ št. 79. z dne 4. oktobra 1905. Nikar ne mislite, da jaz čitam ta časnik, vendar omenjena številka mi je prišla po nekem naključju v roke. Razgrem list in čitam: „Veselica v Podgori“. „Slednjič je vendar nehal dež“ itd. — Res, lepa je bila veselica, kdo bi vam to tajil! Udeležilo se je je mnogo občinstva in družtev, katere vam je že „Soča“ naštel. Toda oprostite, da sem tako predrzen, da povem, da so si med petjem nekatere mestne gospiče in gospodičice tiščali z žepnim robcem nos in usta, da se niso na glas krohotali...

Tudi pevci — starci v narodni noši so krasno nastopali ob svoji majolki, a plesali so še krasnejše vsak s svojim „cvetom podgorskih deklet“, kakor jih

„Soča“ imenuje. Le škoda, da je trajalo to le par ur, kajti že drugi dan so morali nekateri krevsati v „fabriko“, nekateri na polje in nekateri celo čistit blato s ceste. Da, takšni so bili ti pevci, stari, brezzobi, nekateri sivi in nekateri udovci. Res lahko smo ponosni Podgorci, da imamo take može, ki tako zvesto služijo narodu. Tudi naše krasno domače dekletje (15-letni otrok), katero je z navdušenimi besedami pozdravilo „Sokole“, je izvrstno skakalo po odru. Ko bi jo bili le videli. Samo škoda, da so bili njeni „kavalirji“ večinoma ti „sivci“ v narodni noši. Tega pa ta otrok ni pomislil, da je prepovedano plesati. Ali ni videla našolski steni tablo s 17 zapovedmi, od katerih se glasi 14.: „Javnih ali po društvi prirejenih plesov sme se gojenka udeležiti le, ako ji dovolí ravnatelj. Sodelovanje pri takih produkcijah je v obče prepovedano. Le izjemoma more dovoliti ravnatelj pri patrilotičnih in dobrodelnih namenih.“

Pa še nekaj moram omeniti, namreč to, da „Soča“ na najnesramnejši in lažnji način napada našega č. g. kurata in Marijino družbo. Sicer nisem jaz Bog ve kak „klerikalec“, da bi zagovarjal to družbo, toda vendar kar je preveč je preveč. In to, kar piše „Soča“, je vnebovpijoče. Najprej pravi, da je č. g. kurat protinaroden in da „je delal kolikor je mogel proti narodni veselici v Podgori. Jaz pa naravnost povem, da naš g. kurat je Slovenec z dušo in telesom. Tudi narodni veselici v Podgori ni nasprotoval. Če pa ni hotel vslišati one, kateri so ga prosili, naj ima procesijo zjutraj, ali naj jo celo opusti, storil je svojo sveto dolžnost, kajti v Podgori je navada že od nekda, da je na rožnovensko nedeljo popoldne procesija s kipom M. B. Da bi pa letos opustili to slovesnost zaradi plesa liberalcev, to je nesmisel.

Nazadnje preidimo k Marijini družbi. Poročevalec „Soče“, bodite tako prijazni in imenujte nam brez strahu in očitno v vaši „Soči“ one tri članice Marijine družbe, o katerih že toliko časa trdite, da „so šle v Rim.“ Ako tega ne storite v kratkem, smatrali vas bomo za največjeje nesramneža in lažnjivca. O četrtri pa, o kateri pravite, da je bitela za onimi tremi z brzovlakom tje, tega vam ne tajim. V pojasnilo vam pa povem, da je tudi tukaj ljulika med pšenico in da je bila ta članica že od Božiča izključena iz Marijine družbe, a ljudje tega niso vedeli, ker ni imela družba od tega časa nobenega javnega shoda v cerkvi, na katerem bi bil g. kurat to občinstvu naznanil.

Torej poročevalec „Soče“, glejte, kaj pišete in pazite, da ne osramotite samega sebe. Pričakujem, da ustrezete moji ponižni prošnji. Dotlej pa ostanite zdravi!

Novice.

Pogreb Nj. Prevzv. knezonadškofa Andreja Jordana. — V torek zjutraj se je vršil pogreb Nj. Prevzv. knezonadškofa Andreja Jordana ob velikanski udeležbi vseh slojev ljudstva z dežele in mesta. Pogreb je prišel od prekrasnem vremenu ob 9. uri zjutraj in so ga naznanjali zvonovi vseh mestnih cerkv. Pogreb je vodil ob veliki azistenci drugih duhovnikov ter ob navzočnosti štirih škofov in dveh proštov prem. monsig. Flapp, škof poreški. Pogrebni sprevod se je vršil v tem le redu in sicer: 1. Moški tuk. mestne hiralnice. 2. Zavod mestnih deških sirot. 3. Dečki iz deželnega zavoda gluhomih. 4. Dečki privatnih šol, kakor „S. Doma“ itd. 5. Dečki mestnih šol. 6. C. kr. vladna. 7. Delavska podporna društva. 8. C. kr. višja realka. 9. C. kr. višja gimnazija. 10. Razne moške bratovščine. 11. Razna katoliška društva. 12. Družba sv. Vincencija Pavlanskega. 13. Mestna in vojaška godba. 14. Deško semenišče. 15. redovniki. 16. Pevci stolne cerkve. 17. duhovščina. 18. profesorji bogoslovja in kapitelj. 19. Pontifikant z veliko azistenco, ki je vodil sprevod. 21. Krsta, katero je nosilo osem duhovnikov, ki so se vsako toliko menjavali. 22. Sorodniki visokega pokojnika, pokojnikovo hišno osebo in osebo nadškofjske pisarne. 23. Politična oblast, na čelu ji tržaški namestnik knez Hohenlohe, kojemu so sledili cesarski komorniki. 24. Deželni odbor, na čelu mu namestnik dež. glavarja dr. Gregorčič. 25. Goriški župan z mestnim starešinstvom. 26. Zastopniki vojaške oblasti, uradništvo sodne oblasti, državno pravdnštvo, finančni in davčni uradniki, uradniki gozdne urada, uradniki tuk.

c. kr. kemičnega poskuševališča, železniški uradniki, uradniki poštne in brzojavnega urada, ravnatelji in profesorji c. kr. višje realke, c. kr. višje gimnazije in ženskega učiteljskega, zastopniki odvetniške zbornice, zastopniki zdravniške zbornice, kupčijska zbornica s svojim predsednikom in uradniki, uradniki tukajšnje zastavljalnice in hranilnice, zastopniki kmetijske družbe, zastopniki tuk. lekarničarjev, meščani, odposlanstva raznih društev, veterani, družba kat. gosp. Marijina društva, katol. družba šivilj, gojenke ženskega učiteljskega, ženska meščanska šola, dekliške mestne šole, dekliški zavodi „Šolskega Doma“, deklice iz zavoda gluhonemih, sirote iz zavoda Contavalle, zavod sv. Jožefa in usmiljene sestre.

Spreved se je pomikal po Travniku, potem po Raštelju do stolne cerkve. Dospel v stolno cerkev položili so krsto, katero so do tja nosili odkrito, na visoki katalafk, okolo katerega je gorelo vse polno sveč. Ker se je bi o bati, da bi bila v cerkvi prevelika gneča, ni bil dovoljen uhod v cerkev vsakemu, ampak prišli so v cerkev le udeleženci pogreba, seveda izvenšolske in druge zavode. Mašo zadušnico daroval je prem. poreški škof dr. Flapp. Po maši je bil govor, katerega je imel nek. jezuit v italijanskem jeziku in v katerem je opisal govornik življenje visokega pokojnika ter našteval njegove zasluge za katoliško cerkev in za duševni blagor prebivalstva goriške nadškofije. Po dokončanem govoru podelili so vsi navzoči škofje po obstoječem ritualu vsak svojo absolucijo in to monsignor Feruglio, škof iz Vičence, monsignor dr. Mahnič, krški škof, monsignor dr. Nagl, tržaški škof, monsignor dr. Jeglič, ljubljanski škof in konečno monsignor dr. Flapp, poreški škof, ki je bil, kakor že omenjeno, tudi pontifikant. Navzoč je bil tudi novomeški stolni prost monsignor dr. Elbert. Bilje polni so na korn bogoslovci pod vodstvom pred. g. dr. Tarlao. Po dokončanih absolucijah so prenesli duhovniki pokrito krsto na priprost črn mrtvaški voz, ki je čakal pred cerkvijo in v katerega so bili vpreženi štirje konji. Potem pa se je spreved v prejšnjem redu pomikal po Magistratni ulici, po ulici Dogana in po Tržaški cesti na staro pokopališče, kjer so položili krsto v tam nahajajočo c. kr. škofjsko rakev.

Med pogrebom so bile skoro vse prodajalnice po mestu zaprte in z raznih hiš plapolale so črne zastave, posebno pa po ulicah, po katerih se je premikal spreved. Po teh ulicah vsele so tudi izpred oken skoro vseh hiš črne preproge. Ravno tako bila je tudi stolna cerkev preoblečena v črno. Mestne svetilke so bile prižgane in sicer povsod, koder se je premikal spreved. Ljudstva pa je bilo z dežele in iz mesta po ulicah in posebno ob urodu v pristranske ulice vse polno; posebno mnogo se ga je zbralo na starem pokopališču. Priznati moramo, da je vladal med sprevedom v vsakem pogledu izborn red in da ni bilo znamenj nobene neprilichnosti, kar šteje v zaslugi onim, ki so bili postavljeni za to, da vzdržujejo red.

Pogreba se je udeležila skoro vsa duhovščina iz naše nadškofije in prišlo je ta dan v Gorico tudi mnogo duhovnikov iz sosedne Videmske škofije. Naših duhovnikov ki so šli v koreteljnih v sprevedu, našli smo jih, brez kanonikov in škofov 280.

† Alojzij Kovačič. — Kar je bilo že delj časa pričakovati, se je zgodilo v soboto zvečer. Ta dan je namreč preminul ob 9. uri zvečer previden svetotajstvi za umirajoče sovođenjski vikar pred. g. Alojzij Kovačič v 31. letu svoje dobe po jako dolgi in mučni bolezni. Pokojni g. Kovačič se je rodil dne 9. januarja 1874 v vasi Sv. Tilih pri Komnu. Gimnazijo je dokončal v Trstu, potem pa vstopil v goriško osrednje semenišče, kjer je bil v mašnika posvečen dne 14. julija 1897. Služboval je kot kaplan v Podbrdu, potem pa je prišel k nam v Gorico in sicer za kaplana k farni cerkvi sv. Ignacija, kjer je bil 5 let. Lansko leto pa je bil imenovan za vikarja v Sovodnje, kamor je prišel dne 8. oktobra. Tje se je podal z namenom, da se mu zdravje zboljša, kajti tam je služba lahka in zrak zdrav. Ali bolezen je bila že pregloboko vkoreninjena. — Pogreb se je vršil ob veliki udeležbi č. d. duhovščine in občinstva v ponedeljek ob 10. uri zjutraj. Pokojniku svetila večna luč!

† Frančišek Doljak. — V Št. Andražu v labudski dolini na Koroškem je 10. oktobra opoldne mirno v Gospodu zaspal pri vseh Slovencih poznani misijonar družbe Jezusove, č. o. Frančišek Doljak v 77. letu svoje starosti. Rojen je bil v Grgarju pri Gorici 5. marca 1829. R. I. P.!

Premeščenje. — Namesto finančnega svetnika g. Ernesta Rovisa, voditelja davčnega oddelka na tuk. okrajnem glavarstvu, pride v Gorico finančni svetnik g. Josip Lach.

Za Alojzjevišče: Pred. g. Jan. Kumar 20 K, neka oseba za kip M. B. 3 krone.

Bog povrni!

Oporoka † knezonadškofa. — Prevzvišeni knezonadškof Andrej Jordan je zapustil v oporoki vse svoje imetje deškemu semenišču v Gorici.

Zadušnica slovesna po † knezonadškofu in metropolitu prevz. gosp. Andreju Jordanu se mora obhajati po ukazu v „Ljubljanskem škofjskem listu“ tekem tega tedna v vsaki kuratni in samostanski cerkvi ljubljanske škofije.

Volitev kapitularnega vikarja. — V petek dne 6. t. m. se je sešel kapitelj prvostolne cerkve v Gorici v kapiteljski dvorani z namenom, da izvoli kapitularnega vikarja, ki nadomestuje nadškofa ves čas, dokler novi nadškof ne zasede škofvske stolice. Izvoljen je bil velečastiti monsignor Janez Wolf, kanonik prvostolne cerkve — mož, ki se je svoj čas odlikoval v pastirstvu, da je v vseh krajih, kjer je pastiral, v najboljšem spominu. Tudi kot kanonik je prav mnogo pomagal v pastirstvu stolne župnije. Po leglosti je bil pod pokojnim knezonadškofom Jordanom oskoben škofjskega premoženja. Se svojim previdnim in modrim nastopanjem je vsestranski koristil škofiji. Njegova zasluga je, da je kupila škofija za deško semenišče prekrasno zemljišče, ki je sedaj dvakrat toliko vredno kakor je stalo. Po njegovem prizadevanju in navduševanju se je zidala za deško semenišče velika opekarna v Bakovici. Kapitularni vikar monsignor Wolf je bil ves čas svojega življenja mož molitve in dela. Zato pa mu iz arca častitamo, izrekajoč mu svoje spoštovanje.

Občni zbor „Krojaške zadruge“ v Gorici se je vršil v drugi dne 5. t. m. ob zadostni udeležbi. Sprejeli so se preditani računi za preteklo upravno leto in sprejete tudi nekatere spremembe pravil, provzročene po razvoju zadruge same. V odbor in nadzorstvo so bili izvoljeni prejšnji člani obeh zastopov.

Kmetovalci, pozor! — „Goriška zveza gospodarskih združenj in društev“ nam poroča, da je zopet otvorila naročanje na Tomažovo žlindro, kakor v lanskem jeseni. Člani „Centralne posojilnice“ morejo naročiti pri ti posojilnici, člani ostalih posojilnic po deželi, katere so v zvezi z „Goriško zvezo“, pa doma pri svoji posojilnici.

Svojim zastopnikom v nadzorovalnem odboru obrtno nadaljevalne šole v Nabrežini je imenoval goriški deželni odbor g. Ignacija Tanceta iz Nabrežine.

Imenovanje članov za okrajni šolski svet za goriško okolico. — Goriški deželni odbor je imenoval za svoga zastopnika v okr. šolskem svetu za goriško okolico g. Antona Klančiča, deželnega poslanca in župana v Podgori ter g. Franceta Gruntarja, veleposelnika in župana v Šmarjah na Vipavskem.

V Vrtojbi je umrla Neža Drole, kuharica pri č. g. Josipu Jarou, v starosti 57 let. Rojena je bila v Znojlah pri Podbrdu. Priporočamo jo v molitev. Svetila jej večna luč!

Pred izpraševalno komisijo za obče ljudske meščanske šole v Kopru se prično prihodnji izpiti v ponedeljek dne 6. novembra t. l. ob 8. uri zjutraj.

Junaški čin. — Pred kratkem je prišel v neko malo trgovino v Gorici neki mladi gospod. Prašal je po razglednicah. (Videl jih je namreč v oknu izložene in med temi ne baš lepe in vzgojne.) Prodajalec mu seveda drage volje z njimi postreže. Gospod izbira in izbira in izbere eno najbolj umazano in pohujljivo razglednico. Praša, koliko stane, plača, nato jo takoj molče razstrže in jo vrže strmedemu možu pred noge ter ravno tako mirno in molče odide iz prodajalnice. — Na moža je napravil ta čin večji vtis, kakor je bilo videti, ko uro dolga pridiga o pohujšanju in pohujšljivcih.

Figovo žganje. — Prepis odloka z dne 21. sept., s katerim je finančno ministerstvo dovolilo za letos kuhati žganje iz fig dvanajsterim občinam na Kranjskem, poslalo je finančno ministerstvo istočasno deželnemu finančnemu vodstvu v Trstu z navodilom, da naj v enakih slučajih enako postopa to je, naj dovoli kuhati žganje iz surovih fig lastnega pridelka.

Občinam, ki niso dobile rešitev na svoje prošnje o pravem času, treba je poganjati stvar pri rečenem vodstvu.

Važen sklep seje načelstva goriškega vinarskega društva v Gorici dne 6. oktobra t. l.: Kot društveni uradniki (kletarji) pri podružnicah se bodo sprejemali v službo v prvi vrsti gojenci, kateri so dovršili kmetijsko šolo.

Ker je to v prid bodočnosti marsikaterega mladeniča gotovo velike važnosti, zato se tem potom opozarjajo na ta važen sklep.

Zmešalo se mu je. — V petek po noči je prišel na tuk. policijo neki mladenič. Pravijo, da je prišel iz Sv. Križa pri Ajdovščini. Bil je ves blaten in premočen. Ko so ga vprašali, kaj hoče, je rekel: Jaz sem bil potrjen za vojaka, a raje nego nastopim vojaško službo, preživim 20 let v zaporu in sem prišel v Gorico, da se vam v ta namen tukaj predstavim. Obsodili so me tudi na smrt, a jaz se smrti bojim in bi hotel večno živeti. Zato vas prosim, da mi izdate spričevalo nesmrtnosti. Na policiji so koj spoznali, da se revežu meša v glavi. Ker je bil ves blaten in moker, ponudili so mu drugo suho obleko, o kateri ni hotel ničesar vedeti. Ker je mladenič tudi sploh slabo izgledal, ukazal je gosp. dvorni svetnik grof Attems, naj mu dajo čašo čaja, a mladenič ni hotel tudi tega piti, češ, da ga hočejo zastrupiti. Konečno spravili so ga v tuk. bolnišnico, da ga tam opazujejo. Kliče se baje Valentin Faganel.

Ogenj. V ponedeljek okoli 11. ure in pol je začelo goreti v skladišču krojaškega mojstra g. Martina Poveraja. Prvi so to opazili redarji, ti so pod vodstvom svojega nadzornika g. Janežiča hiteli na lice mesta ter so kmalu pogasili ogenj. Prišli so tudi ognjegasci, ko ni več gorelo. Ogenj ni napravil baje velike škode.

Promet hranilnice in posojilnice v Kobaridu do 5. t. m. je bil ta-le: dohodkov K 272.179 04, posojil (stroškov) pa K 268.541 25. Skupnega prometa je bilo torej K 540.720 39.

Tatvina. — V soboto popoldne ob treh urah je uradnik tržaške mestne plinarne zapustil za nekaj časa svoj urad ter ga zaklenil s ključem. V uradu pa je pustil tudi 1400 K denarja, ki je bil namenjen za plačo delavcev. Ko se je čez uro potem vrnil v urad, našel je istega odprtega, a 1400 K ni bilo več najti.

Razpis dobave. — Intendanca 3. armadnega voja razpisuje dobavo sledečih predmetov: Za Maribor 12.570 kvintalov pšenice in 24.420 kvintalov rži;

za Gradec 1300 kvintalov rži in 11.210 kvintalov ovsa; za Maribor 10.300 kvintalov ovsa; za Ljubljano 7800 kvintalov ovsa; za Trst 2200 kvintalov ovsa; za Gorico 3800 kvintalov ovsa; za Pulj 3600 kvintalov ovsa; za Beljak 2450 kvintalov rži in 7070 kvintalov ovsa. Ponudbe se imajo doposlati do 12. t. m. in sicer do 9. ure zjutraj intendanci 3. armadnega voja. Natančnejše podrobnosti se poizvedo lahko pri omenjeni intendanci ali pa tudi v provijantnem skladišču v Gorici, kakor tudi po drugih mestih, v katerih se nahajajo taka skladišča. Pa tudi kmetijske zadruge podajajo v tem oziru pojasnila.

Mraz na Nižje Avstrijskem. — Z Dunaja poročajo, da na raznih krajih blizu gorā sneži. V Dunajskem Novem mestu je bilo v nedeljo zjutraj 3 stopinje pod ničlo in je zapadel sneg.

Nemška šola za štiri otroke. — V Hořanu na Češkem obstoji nemška šola, v katero so se letos vpisali kar 4 učeneci, od katerih so pa 3 češke narodnosti. To nepotrebno nemško šolo pa mora vzdrževati revno češko prebivalstvo Hořan in Zbrašin. Tako se godi „zatiranim“ Nemcem.

Tovarna pogorela. — Tovarna trdega papirja v Grebinju na Koroškem je pogorela. Škoda znaša 180.000 K.

Kolera na Pruskem. — „Staatsanzeiger“ poroča: Od 9. do 10. t. m. opoldne sta oboleli za novo dve osebi za kolero. Dosedaj je za kolero obolelo 232 oseb, od teh jih je 90 umrlo.

Potres v Kalabriji. — Potresni sunki v Kalabriji še niso ponehali in se ponavljajo skoro vsaki dan. Tako čutili so tudi v terek skoro po vsi Kalabriji močan potres s podzemskim bobnenjem. Nato je nastala huda nevihta z viharjem in s točo.

Del mesta se je pogreznil v morje. — V Odesi je del mesta, kjer imajo milijonarji svoje vile, izpodjedla voda, da se je zrušil v morje. Milijonarji so zapazili nevarnost pravočasno ter se odselili v notranje mesto. Na zrušeni zemlji je bilo mnogo lepih vil. Posebno krasna je bila kneginje Femidov-San Donato, obdana z dragocenim parkom. Vse je požrlo morje.

Ves občinski odbor odpotoval v Ameriko. — Iz Lvova poročajo: V neki občini pri Groboku so se izselili vsi člani občinskega sveta v Ameriko. Cesarstvo namestništvo je moralo poslati tja vladnega komisarja, da vodi občinske posle.

Podaljšanje življenja. — Statistika je dokazala, da živi današnji rod dalje časa, kakor so živeli naši očetje. Leta 1876 je bilo povprečno življenje preračunjeno na 40 let in dva meseca, leta 1903 pa na 46 let in 3 meseca, kar pomeni pridobitev 6 let in 1 mesec. Ta ugodni uspeh je pridobila človešku razvijajoča se moderna higijena in medicinska znanost, a še ugodnejši uspehi b

„Krojaška zadruga“ v Gorici, Gosposka ulica

Vaše blagorodje!

Povodom pričetne jesenske in zimske sezone dovoljujemo si Vašemu blagorodju ulano naznaniti, da so nam došle že vse zadnje novosti

modnega blaga

kakor forštanje, flanele in razno drugo blago. Dovoljujemo se Vas radi tega prositi, da nas gotovo počistite z Vašim cenjenim obiskom in si ogledate vse novosti, ali pa blagovolite nročiti vzorce kateregakoli blaga, koje Vam pošljemo radovoljno franco na dom, da se pripravite o naši bogati zalogi in izbiri.

Nadejaje se blagohotnega vpošteranja naše prošnje bilježimo odličnim spoštovanjem

T. Hribar,
poslovodja.

Modno blago

se pokazali, ako bi se vesoljno človeštvo zavedalo pomembnosti teh iznajdb. Medicinski izvedenci so izračunili, da bi se dalo na ta način mesto 6 let pridobiti 20 let življenja, celo jetika bi se dala omejiti na tako mero, da bi je ne bilo treba več smatrati za socijalno bolezen.

Za kratek čas.

Tast k bodočemu zetu: „Vi torej hočete poročiti mojo hčer? Kaka zagotovila imate pa za svoj obstanek — eksistenco?“ Zet: „Ako mi daste svojo hčer — najboljšo.“

Zvito: On: „Kako dolgo si kuhala ribo?“ Ona: V kuharski knjigi stoji pisano: eno uro — ker pa je le $\frac{1}{2}$ karpa, kuhala sem ga le $\frac{1}{2}$ ure.“

Previdno: „Torej, si li na jasnem glede ljubezni s svojo izvoljenko.“ „Ne še; zato pa odprem vselej, ko ji kaj prinesem v dar, svoj dežnik.“

Amerikanska: „Ko položite doktorski zdravniški izpit, podaste se v Uptvon, pravite! Neumno; saj je pač najbolj nezdravo mesto v deželi.“ „Ravno zato hočem tja.“

Mati: „Danes si bil tako razposajen, da moram takoj povedati očetu, ko se vrne.“ Cenko: „Vidi se spet, da ne morejo žen ke nikake stvari molčati.“

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Loterijske številke.

7. oktobra.

Dunaj 89 69 82 51 23
Gradec 20 84 72 73 58

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Ceylon . . . K 294— do 300—
„ Portorico . . . „ 260— „ 280—
„ Santos . . . „ 200— „ 230—
Slakdor . . . . . 80— „ 84—
Otrobi debele . . . 12— „ 14—
„ drobne . . . 12— „ 13—
Petrolj v sodu . . . 42— „ 43—
„ zaboju . . . 13— „ 13.50

Moka ogerska:

št. 0 K 29.80 št. 1 K 28.60 št. 2 K 27.40
„ 3 „ 26.20 „ 4 „ 25.40 „ 5 „ 23.80.
št. 6 K 22.40.

Kdor ljubi kakao in čokolado, temu bodi priporočen:

Ivana Hoffa

Kandol-Kakao

ki ima najmanj tolače v sebi, je torej najlaže prebaven, ne povzroča nikoli zaprtosti in je ob najboljšem okusu izredno poceni.

Pristan samo z imenom

Ivan Hoff

in z levo varstveno znamko.

Zavoj po $\frac{1}{4}$ kg 90 vinarjev

$\frac{1}{8}$ „ 50

Dobiva se povsod.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice
s znamko sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena znamka)

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da ušine v kratkem času omotica in šivotna létnost (mrtnost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Podpisani priporočam častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalno jestvin.

V zalogi imam kavo vseh vrst, različne moke iz Jochmannovega in Majdičevega mlinarja; dalje imam tudi razne tekočine n. pr. francoski konjak, pristni kranjski brinovci, domači tropinovec, izvrsten rum itd., Ciril Metodovo kavo, testenine Znidaršič Valenčič itd.

JOSIP KUTIN

Semeniška ulica hiš. št. 1.

A. Krušič

trgovec in krojaški mojster
Gorica, Corso Glus.
Verdi 33

izdeluje vsakovrstne obleke za vsaki stan in sicer za civil., voj. in drž. uradnike in duhovnike.

Za vse obleke je vedno v zalogi raznovrstno ravno kar došlo sveže angleško in domače blago za jesensko sezono.

Ima zalogo gotovih oblek in snenjen za vsaki stan.

Anton Potatzky

v Gorici, na sredi Raštela hiš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališče nürnberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadičice in popotnike.

Najboljše švanke in šivalne stroje.

Potrebščine

za krojače in čevljarje.

Svetinjske, rožni venci mašne knjižice.

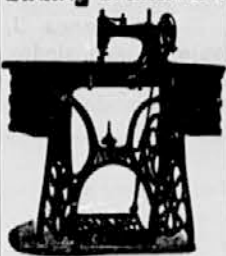
Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjavo, trave in detelje.

Majbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi.

Saunig & Dekleva

ulica Municipio št. 1.

Gorica.

Velika tovarniška zaloga šivalnih strojev kakor za šivilje, krojače, čevljarje, in tudi za umetno vezanje (rekamiranje). V zalogi se tudi nahajajo angleška dvookolna „Helical Premier“ in slamočni stroji, samokresni in razne puške, lastna meh. popravilnica. Glavno zastopstvo za Primorsko: Centrifug „Westfalia“.

Anton Breščak

Gorica, gosposka ulica št. 14,

(blizu lekarne Gironeoli).

Ima v zalogi vsakovrstno pohištvo za vsak stan. Oprava po najmodernejih slogih, posebno za spalne, jedilne in posetne sobe je po nemškem slogu.

Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno pohištvo, kakor: toaletne mize, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice z trsja in celuloide, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbiri ter razne tapetarije. Reči, katere se ne nahajajo v zalogi, preskrbijo se po izbiri cenikov v najkrajšem času. — Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

Jak. Šuligoj

urar c. kr. drž. železnice

Gosposka ulica št. 25

Priporoča svojo zalogo raznovrstnih žepnih in stenskih nihalnih urn z donečim glasom za gostilne, kavarne, dvorane itd. po jako nizkih cenah.

Vsako popravo izvrši hitro, dobro in po ceni. Za vsako uro 1-letna garancija. Cenike razpošilja brezplačno.

Nadalje priporoča šivalne stroje najboljše vrste po tvorniških cenah, a ne kakor posredovalci.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici

odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898.

n v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetlino izvršuje naročila vsakovrstnega peciva tudi najfinejšega, za nove maše in godove kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najljubšeje.

Peter Cotič

črevljarski izvedenec

Gorica Raštel 32

Zaloga
vsakovrstnih
čevljev za
odrasle in za
otroke

Naročila z dežele se po pošti dostavljajo

Vik. Toffoli

Velika zaloga oljkega olja
iz najugodnejših krajev.

v Gorici

v. Teatro

20

„ fino . . . 36

„ fineje . . . 40

„ bolje . . . 44

dalmatinsko . . . 48

istrijsko . . . 56

Corfu . . . . . kr. 56

Bari . . . . . „ 60

Lucca . . . . . „ 70

Nizza . . . . . „ 80

Najfineje . . . gl. 1

Priporočam č. duhovščini in cerkvenim oskrbnikom.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nosilce (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri nju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!